

378. NAVUHODONOSOR

1. Na - vu - ho - do - no - sor, taj car ne - ver - ni.
 2. Na - či - niv' zla - tan lik, vr - lo ve - li - ki.
 3. "Kad ču - je - te svir - ke, tru - be, pa i rog.

Sku - pi sav svoj na - rod da lik o - sve - ti.
 Ta - da za - po - ve - di da se po - sve - ti.
 Po - pa - daj - te pred lik i po - klon' - te se!"

4. A kad čuše svirke, trube pa i rog.
 Padaju, ne misle da j' na nebu Bog.
5. Al' tužiše caru: "Ima ljudi tu,
 Što naredbu tvoju prestupaju svu!"
6. Navuhodonosor sav u gnjevu svom,
 Reče da dovedu, da ih pita on:
7. "Jeste li gotovi kad čujete rog,
 Popadati pred lik, srcem služiti' mu?"
8. Reče Sedrah, Misah i Avdenago:
 Mi ne smemo na to pristati' nikako.
9. Naš je Bog na nebu, kom' služimo mi,
 On će nas izbaviti' iz ruku tvojih.
10. I da ne izbavi, opet nećemo
 Pokloniti' se liku, srcem služiti' mu!"
11. Navuhodonosor izda nalog taj:
 Većma peć da žare neg' što j' običaj.
12. Pa izabra za njih najjače ljude,
 Da ih u peć bace, da im naude.
13. Ubi plamen ljude koj' bacahu njih,
 Al' po peći hode sada njih četir'.
14. Prepade se vrlo, car sad nema mir'.
 Videć da je s' njima i Božiji Sin.
15. A oni hvaljahu svetog Boga svog,
 Što ih On izbavi od zla velikog.